

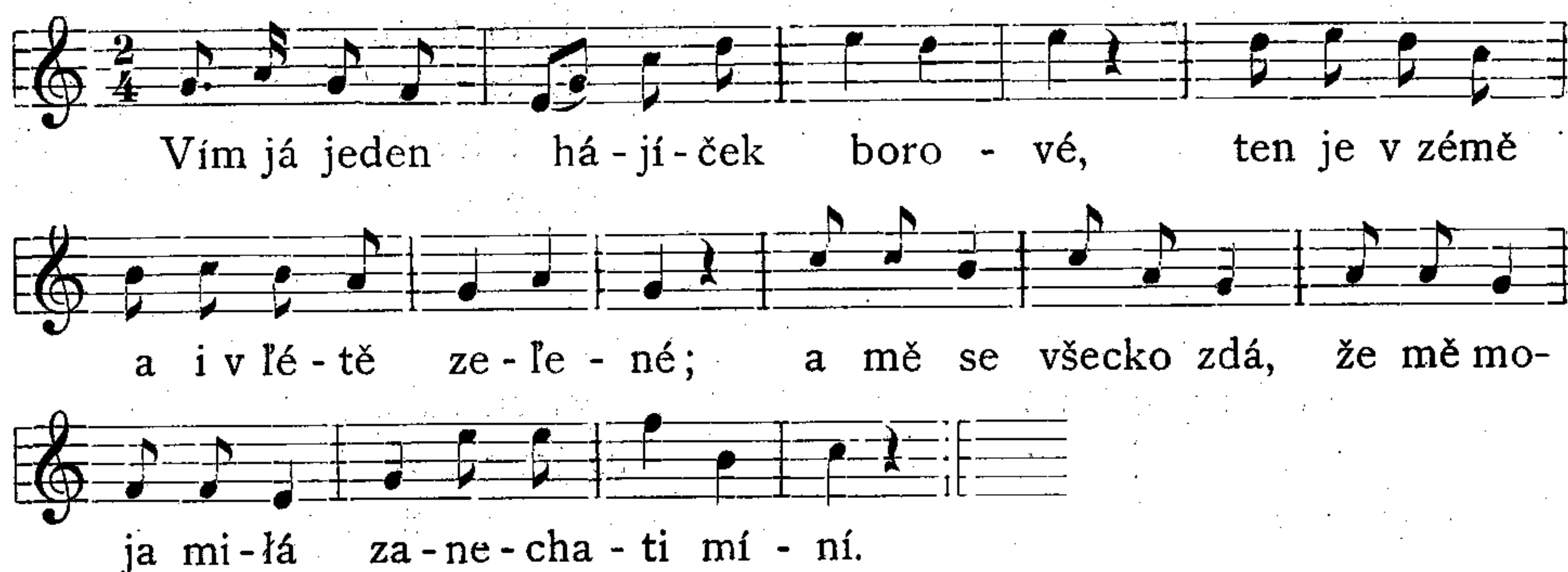
V čirém poli stójí hruška,
maľovaná až do vrška;
do ju maľovať? Má myľá,
ked na travenku chodyľa.

U potoka stójí druhá
můj myľý ne vypovýdá;
nechod, synečku, za inú,
lebo pro teba zahynu.

U studénky šaty praľa
a tak smutne naríkaľa:
Ach Bože, Bože, Bože můj,
de sa ne podeľ galán můj!

732.

Z Tučap.

Vím já jeden há - jí - ček boro - vé, ten je v zémě
a i v lé - tě ze - le - né; a mě se všechno zdá, že mě mo -
ja mi - lá za - ne - cha - ti mí - ní.

Vím já jeden hájíček borové,
ten je v zémě a i v létě zelené;
a mě se všechno zdá, že mě moja milá
zanechati miní.

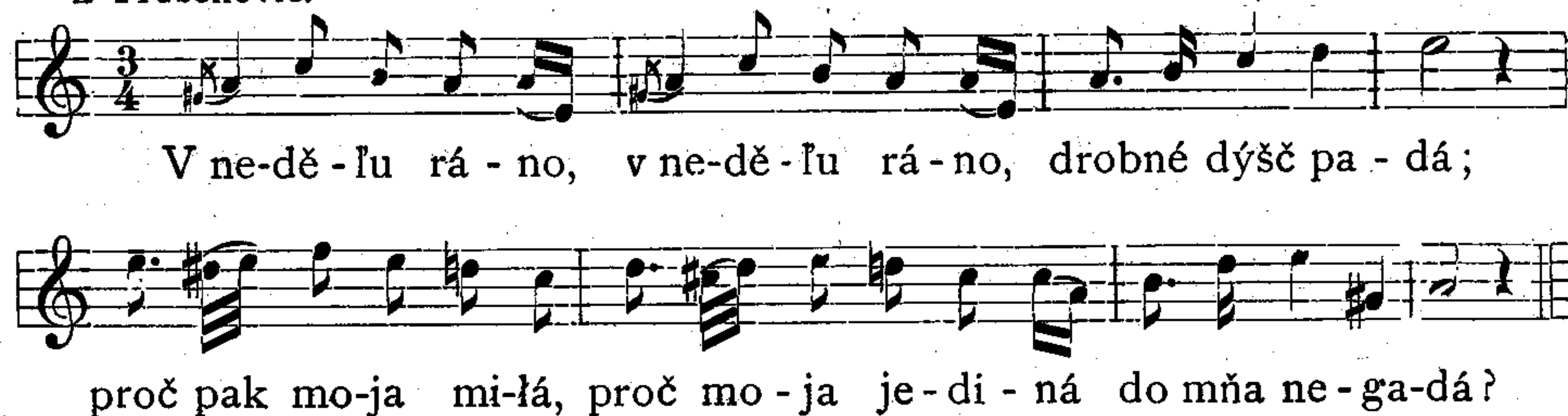
Dyž sem já k vám přišel v poledně,
tys teprv stávala z postele;
taková panenka žádná hospodyňka
do smrti nebude.

Ja co je ti, můj synečku, do teho,
šak sem já ti neprospala nic tvýho,
dyž to tak má byti, přestaň k nám choditi,
bude konec všeho.

733.

Z Prusenovic.

Suš. 797, Bart. II. 102.

V ne - dě - lu rá - no, v ne - dě - lu rá - no, drobné dýšč pa - dá;
proč pak mo - ja mi - lá, proč mo - ja je - di - ná do mňa ne - ga - dá?